

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

In quib. causis militan. fori praescri. uti non possunt. Rub.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

facit. cum ratione. ff. de execu. tut. §. Item no. q. nobilitas proue
rit à principe. hoc declara vt plenè per Barto. in l. j. infra de di
gual. lib. xj. quam repetij.

In quib. causis militan. fori præscri. uti nō possunt. Rub.

LEX. VNICA.

Mnes. In isto tit. tractatur de his qui mili
tant in curia principis. i. habēt offm
circa personam principis. exemplum in familia
ribus Pape vt sunt capellani, cantores, scutiferi,
& similes: & cubicularij. nam quousq; sunt ad ta
le officium. habēt certa priuilegia. maximè circa
iudicem. vt nō trahant corā ordinarijs: sed corā quibuscūq; specia
liter iudicibus. & hoc erat in familiaribus quibuscūq; Imperato
ribus. qui hūc nominantur. Si autē erat de licentia principis veniant
circa alia, vt si negotiantur: tūc si cōueniunt rōne administratio
nis non gaudent illo priuilegio: sed si non sunt in curia, sed in pa
tria propria circa propria negotia: nam ibi non gaudent priuile
gio. sed cōueniunt corā ordinarijs, nisi habeāt cōmeatū à prin
cipe vsq; ad certum tps, puta quod possint stare per vnum men
sem, vel duos, & postea redeunt ad curiam. nam tunc etiam in
prouincijs gaudent priuilegijs. h. d. ista lex. & sic nō loquitur
de militibus armata militiā. sed de officialibus publicis qui di
cuntur militare, vel etiam armata militiā, qñ de licentia princi
pis obtinēt posse negotiari, aliā nō possent. vt j. negotiatores ne
militi. l. j. nā licet aliā nō possint nisi sub magistro militū cōue
niri. vt s. de iur. om. iu. l. magisterij. rōne negotiatiōis pnt tñ corā
iudice ordinario cōueniri. vñ facit ad q. secundū Gul. q. Abbas,
vt prior exemptus ab epō si sit in studio: & ibi tanq; scholaris
emittit, & vendidit, possit cōueniri corā epō. vel alio ordinario. fa
cit. volentes. de priu. li. vj. & dixi in l. fi. s. de iur. om. iu. &
l. d. videtur §. de familiaribus cardinalium, ibi dñ dicit. [siue do
morum diuinarū. j. i. principis.] siue virorū potentium. j. existē
tū ad laus principis quando cōueniuntur. siue pro priuatis de
lictijs. siue pro publicis functionibus concernentibus cameram
principis, & conueniuntur à procuratore fiscali. etiam, si sint in
curia. nō gaudēt priuilegio, quominus possint conueniri ibi
cum quocūq; alio iudice ordinario, coram quo aliq; possent
cōueniri: vt ibi post prin. [pro functionibus publicis & c.] In tex.
l. d. mō & in alijs priuatis actionibus. j. actibus. quia non resi
det in curia pro publicis officijs, sed si occupatur in prouincia
pro priuatis Non sunt alia.

Vbi causæ fis. uel diu. domus dominum que eius
agantur. Rubrica.

1. Procurator fis. & procurator cesaris, in quo differant?
2. Hæres qui adiuit, & necem de functi non accusauit, & cōuentus coram procuratore ce
saris si dicit se non fuisse negligentem. quia de functus non fuit interfectus, sed sua
morte mortuus, quod erit officium procuratoris cesaris?
3. Procurator non possunt accusari, quia mortui, an possit auferri hereditas ab herede tā
quam de indigno, si non vindicauit necem de functi ut hic.
4. Si heres non adiuit hereditatem, an possit accusari de negligentia, ut perdat heredita
tem hic & n. r.
5. Si accusati sunt accusati & condemnati, infra quantum tempus poterit heres postea
recursare coram procuratore cesaris?
6. Si lata sententia contra occisores per presidem, possit procurator cesaris procedere
recursari, & auferre bona heredis?
7. Si accusatus pater teneatur soluere condemnationem pro filio delinquenti, & filius
per condemnatus de delicto, an poterit fieri executio cōtra patrē sine nouo processu?
8. Si quis petere restitutionem in integrum contra sententiam, ex eo quod dicat eam
latam ex falsis instrumentis, uel testibus, an habeat primò necesse accusare criminali
ter eam iudice maleficiorum notarium de falso, uel eum qui fuit usus falso instru
mentis ut sic constet de crimine?
9. Si accusatus quod bona que non fuerint posita in estimo infra tantum tempus, intelligant
ur esse publica, an prius requiratur accusatio coram iudice maleficiorum, & petatur
inducari ipsum incidisse in poenam statuti?
10. Si quis moriatur ante factā declarationē, an ista poena trāseat cōtra heredē eius?

LEX. I.

On defensæ. Causa bonorū auferēdo
rū alicui tāq; ab indigno
ppter inultā necē de functi, debet agitari corā p
curatore cesaris pri⁹ tñ expedita accusatiōe crimi
nali cōtra occisores, & cōstituto de crimine corā p

fide. h. d. & reputatur bona lex. nisi occisores sint mortui, quod
tunc nō possunt amplius accusari: & de hoc intelligo q; fiet fides
coram procuratore cesaris, q; hæres non debet adire hereditatē
quando de functus fuit interfectus, nisi primò vindicauerit ne
cem eius. i. accusando occisores: & faciendo eos puniri. aliā pri
uatur hereditate. & applicatur fisco: vt j. dñ his qui. vt ind. l. j. &
l. minoribus si ergo adiuit, & necē nō vindicauit, & aliquis vult
ipsum accusare de negligentia: & facere sibi auferre hereditatē:
quæritur de tribus. Primo coram quo debet hoc facere, & re
spondere coram procuratore cesaris. qui est iudex inter fiscum
& priuatum: & procurator fisci coram illo debet dare petitionē.
2. Est enim diuersus procurator fisci à procuratore cesaris, quia
procurator cesaris administrat bona quæ habet cesar, vt priua
ta persona: vt sunt molendina, & aliq; redditus. quæ conuertuntur
ad vsum principis. ideo dicitur procurator priuatae rationis: sed
procurator fiscalis administrat bona fisci, quæ conuertuntur ad
publicum vsum. Secundò quæritur si dictus hæres conuentus
coram procuratore cesaris dicit se non fuisse negligentem, quia
de functus non fuit interfectus, sed naturali morte mortuus. qd
erit officij procuratoris cesaris? certe supersedebit in lite quousq;
de crimine cōstet in curia presidis: faciet ergo iste procurator fisca
lis per aliquē accusari occisores corā presidē: vel quod preses in
quirat cōtra illos, & eos condēnet, quo facto poterit pcedere in
causa. quia apparebit de negligentia. Tertiò pone q; occisores nō
possunt accusari: quia sunt mortui: & sic est crimen extinctū: cer
te tūc poterit procedi coram procuratore cesaris in causa fiscali: in
tellige q; tūc oportebit incidenter fidem facere q; de functus fuit
interfectus à talibus. & hoc coram procuratore cesaris: qui pos
terit cognoscere de hoc incidenter. licet principaliter non posset
cognoscere de causa criminali. alias nō appareret de negligentia.
4. Quæro primò. quid si hæres adhuc non adiuit hereditatē, an
possit accusari de negligentia, vt perdat hereditatē? Rñdeo sic. si
sibi fuisset assignatus terminus per iudicem vt accusaret, & non
accusauit: vt no. j. de his qui. vt ind. l. j. plus videtur velle ibi glo.
q; etiā si nō fuit assignatus. si tamē transiuit tantū tēpus quo po
tuit accusare, & nō fecit, idē sit. Ex quibus videt q; si nō sit assi
gnatus, nō possit accusari de negligentia: nisi hereditatē adiuerit.
& ita potest intelligi. l. minoribus. j. qui. vt ind. quæ loquitur de
eo qui adiuit. §. Secūdo quæritur. quid si occisores sunt accusati
& condēnati, infra quantum tēpus poterit hæres postea cōueniri
coram procuratore cesaris? Rñdeo infra quinquēniū. & nō
vltra: si erat extraneus: sed si de descēdētibz, ppetuò: quia plus
delinquant non vindicando mortē de functi descendentes, quā
extranei: & ille est casus in l. in cognitiōe. ff. ad sille. §. Tertiò quæ
ritur an lata sententia cōtra occisores per presidē: possit procu
rator cesaris pcedere executiue & auferre bona heredis: videt
q; sic: quia doc. dicunt q; sententia lata cōtra occisores habet effe
ctum cōfiscandorum bonorum contra heredem. Contrariū dic
q; ista possunt simul stare q; de functus fuit occisus. & tamē hæ
res non fuit negligens. quia ignorauit occisores. & sic non venit pu
niendus: expedit ergo q; procedatur ordinariē: & detur libellus
per procuratorem fiscale. & illa erit causa ciuilis. non crimina
lis: & sic erunt duo iudicia. §. Et hoc facit ad quæstionem statuti.
7. dicentes q; pater teneatur soluere condemnationem pro filio de
linquenti, si filius fuit condemnatus de delicto, an poterit fieri
executio contra patrem: an autem debeat fieri nouus processus.
ita q; primus sibi non noceat: de hoc vide per Bar. plenissimè in
l. cum filius. de ver. obli. & per Bal. qui adhuc subtilius declarat
multa in d. qd. in l. j. ne filius pro patre. vbi omnino vide. Vlti
8. mō per istum tex. in fi. dixit Iaco. de Are. §. q; si quis vult petere
restitutionem in integ. contra sententiam, ex eo quod dicat eam
latam ex falsis instrumentis, uel testibus. iuxta l. diuus. ff. de re iu.
& j. si ex fal. instru. per totum. necesse habet primò accusare cri
minaliter coram iudice maleficiorum notarium de falso, vel illū
qui fuit usus falso instrumēto. vt sic constet de crimine. Nec ob.
q; in electione agentis est posse incipere à causa ciuili, vel à cau
sa criminali: licet ambas simul non possit agitare. vt j. de fal. l. di
uus. iuncta l. vnica quando ciuili ac. cri. præiu. quia illud quan
do contra eundem competit ciuili, & criminali. non sic qñ cō
tra diuersos. vt in casu istius l. & in casu pposito. vbi criminalis
cōpetit contra notariū principaliter, & ciuili cōtra res: & ita de
bet intelligi qd; no. in l. fi. j. de fide instr. in gl. quæ incipit quæ in

seriptiones &c. iuncta l. j. s. de aduo. diuer. iudi. Idē dicit Iac. But. per illā l. Si statutu dicat q bona quæ nō fuerunt posita in æsti mo infra tantū tēpus, intelligant esse publica. & aliq. deferat bo na Titij in fisco: quia nō fuerūt posita in æstimo corā officialibus cameræ, nō audiatur: nisi primō accusauerit eū corā iudice male ficiorū. & petat declarari ipsum incidisse in poenam statuti. hoc placet. qā hic non resultat alia poena quā confiscatio bonorum. Ideo totum hoc potest expediri coram officialibus cameræ: ca sus est in l. proxi. non sic in casu huius l. ubi venit imponēda poe na occisoribus. fateor tamen q requiritur sententia officialium cameræ declaratoria: licet statutum ipso iure cōfiscet per c. cūm secundum. de hære. lib. vi. Et si Titius decederet ante factam de clarationem, videtur q ista poena non transiret contra hæredem eius. argu. in l. eius qui delatorem. ff. de iur. fil. & vide quæ nota. Bar. in l. Imperatores. eo. titu. Item facit iste tex. q nō possit quis accusari eo q præstiterit opem homicidæ. nisi primō occisores fuerint conuicti, & cōdemnati. de hoc vide per Bar. in l. si is q. s. si tu Titij. in fi. ff. de fur. & facit l. si qs in graui. §. illud. ff. ad Silla.

L E X

I I.

Non animaduertimus. [†] Causa perti nens ad procu ratorem cæsaris non debet ad alium iudicem à se ad uocari. vel sic. quando de maleficio nō restat imponē da alia poena quā cōfiscationis bonorum, tota causa venit tractā da coram procuratore cæsaris. hoc dicit. & in hoc differt à l. præ cedenti. ubi veniebat imponenda alia poena vnde expedit q tūc primō agatur coram iudice ordinario, & declaratur delictū cō missum. In tex. ibi. [aduocare velis.] loquitur in filio istius qui se interfecit. qui possidebat bona paterna, & fuit citatus corā p curatore cæsaris volētis bona cōfiscare: tūc ipse cōparuit, & alle gabat q procurator cæsaris nō debebat se impedire, quousq. corā pside cōstaret de hoc maleficio. certē non expedit ibi cōstare: quia non agitur de alia poena inferenda de tali crimine. cū mor te criminoli extīnctum sit tale crimē. & omnis alia poena, poterit ergo liquidare corā procuratore cæsa. q ille metu poenæ futuræ se interfecit. sic s. l. proxi. in fi. Et sic no. contra Ia. Bu. & Bal. qui ipsum sequitur. vt s. in l. præcedenti. facit j. qui testa. fa. pos. l. j. cū ibi nota. & ff. de bonis eorum qui mor. sibi consciue. per totum.

[†] Qui non potest aliquem condemnare, an possit pronunciare ipsum esse condemnatum, & qui non potest absolvere, an possit pronunciare ipsum fore absoluentem

L E X

I I I.

Procurator. [†] Procurator cæsaris sicut pōt exigere poenam applicandam fisco, ita potest pronunciare ipsam fore exigendam. h. d. sed m. literā affirmatiuā in primo & secundo di cto. & tūc loquit de poena legali quæ venit imponēda accusato ri desistenti ab accusatione. s. qnq. librarum auri. vt in glo. vel sic prout habet literam negatiuam procu. cæsa. sicut non potest exi gere poenam pecuniariam non applicandā fisco: sed parti: ita nō potest pronūciare ipsam fore exigendā, & tūc loquitur de poe na conuentionali, promissa per accusatorem ipsi accusato, si de sisteret ab accusatione. & sic no. q talis promissio valet. quod te ne menti. [†] Item no. q qui non potest aliquē cōdēnare, non pōt ipsum pronunciare condemnando, & qui nō pōt absolvere, nō pōt pñūciare ipsum fore absoluedū. de hoc in l. j. s. si aduer. lib. Nam statuta in multis locis dicūt q in vltimis xv. diebus officij nō possit potestas, vel iudex maleficio, aliquem criminolum absolvere. quia consueuerunt gratificari circa fin. officij propter syndicatū. Certē sicut non possunt absolvere. ita nec pronūciare q veniat absoluentus. Et vidit aliquos iudices dimittere schedulas in processu, in quibus declarabant qualiter talis inquis itus venit absoluedus: sed nō potuerunt absolvere. quia erat in fra tempus statuti: certē non debet attendi talis schedula per suc cessorē: imō videtur iudex puniendus. si statutu dicat q debeat expedire processus criminales condemnando, vel absoluoendo, sub certa poena. si habuit tēpus faciendi, & non fecit: nec excusa tur rōne dicte schedulæ vel pñūciationis q veniat absoluedus.

[†] Accusatus, vel inquisitus per iudicem maleficiorum, si dedit fideiussores de poena pecuniaria soluenda fisco, & facta condemnatione iudex maleficiorum compellat fideiussores ad soluendum poenam, quod possint fideiussores implorare eius officium, ut eodem modo compellat criminolum ad sibi restituendum, licet iudex maleficiorum de causa civili non habeat se impedire.

[†] Quid in consiliis mercantie super incidentibus & dependentibus

L E X

I I I I.

Vm vendente. [†] Qui emittit a fisco, vel procuratore fiscali, vel celsa. tenet alio & ab illo priu nō habuerit. sed pōt implorare offi diū. procuratoris cogētis ipsum ad soluendū, vt et cogat mādatorē ad sibi refundendū licet illa cā nō sit inter fisco & priuatū: sed inter duos priuatos: tū descendit à cā fiscali: iō talis procurator tāquā de depēdētis, cognoscere pōt. hoc no. & semper allegat. In tex. ibi. [emisse te.] s. noie quorū dā. vt j. patet. In tex. ibi. [necessario] solu uere debes: qā licet ipse emat alieno noie, qā tū cōtractus, per fici ex suo cōsensu: ipse est ille q obligat ad ea q sunt de natura cōtractus: sicut & sibi acgrit actio quā debet cedere: vt in l. solu tū. §. p. liberā. cū ibi no. p. Bar. ff. de pi. act. In tex. ibi. [tradidisse] ei cis. In nō tū recepisti pretiū ab eis. iō si vis habere, potes implere re officij eiusdē procuratoris: vt sicut de facto te cōpulit ad soluē dū: ita & de facto illos mādatores cōpellat ad tibi restituendū: sicut l. minor. xxv. an. in fi. prin. ff. de eui. Et p. illū tex. dicit doc. q si accusatus vel requisitus p iudicē maleficiorū dedit fideiussores de poena pecuniaria soluēda, & facta cōdēnatione iudex maleficio rū cōpellat fideiussores ad soluendū poenā possunt fideiussio res implorare eius officij: vt eodē modo cōpellant criminolum ad sibi restituendū. licet iudex maleficiorū de causa ciuili nō ha beat se impedire: vt in l. solemus. §. latrūculator. ff. de iudi. qā illa causa descendit à criminali. ad quod bene facit l. si quis ex argen tarijs. §. rationē. ff. de eden. in fi. ubi idē iudiciū est de depēdētibus. [†] Et ibi dicit Bal. q consules mercantia eodē modo videntur habere super incidentibus & depēdētibus ab eis dē. & sic coram fideiussores, & sup poenis hinc inde pmissis, & hoc habui de fisco in ciuitate Lucana. de hoc vide bonū tex. & qd ibi no. Bar. j. de sen. l. cum eorū. ubi alle. hanc l. glo. tamen quæ est hic. videt aliter intelligere, q hic procurator cæsa. cognoscat de consensu vtriusq. partis. & sic per viā prorogatiōis: certē sufficit cōsensu emptoris. vt colligit ex litera: quia hoc nō ex vi prorogatiōis del rōne dependentiæ: & sic etiā inuitis mandatoribus pōt de hoc cognoscere. imō & per viam executiuam pcedere. quia illa sunt sibi nota vt iudici: & quo officio compellit emptorem ad soluē dum fisco. eodem & mādatores ad sibi refundendum in l. minor. in fi. prin. poterit etiā viā ordinaria per actionem mād dati recuperare. vt l. si quis cū procuratorio post prin. ff. de pu

L E X

V.

Ad fisco. [†] In tex. ibi. [rationalis] i. pcurator cæsa. & intellige hoc in loco vbi lis pcurator est. vt contingat in ciuitate Romana, & Constantinopolitana, ubi princeps consueuerat rō dentiam facere, sed in prouincijs in quibus non est præsentia lis procuratoris, præses fungitur vice eius: & ad cognitionē eius pertinent. ita habetur in tex. & glo. j. de bonis vacan. l. si vacan. lib. x. & ibi vide Bar. qui dicit q omnes leges dicentes ad pro curatorem cæsa. pertinere. debeant limitari per illam l. [†] In tex. ibi. [conclusionibus prohibendis.] aliās puniuntur procurator cæsa ris. vt j. eo. l. vniuersi. si exigit illa quæ exigere non debet.

L E X

V I.

Si quis. [†] Procurator cæsaris cognoscit etiam inter duos priuatos, quando alter ipsorum, vel ambo sunt conductores bonorum cæsaris. hoc dicit cum l. seq. secundum Albe. quod conductor bonorum ecclesiasticorum possit a suis creditoribus conueniri coram p scopo. Item l. sequens est argumen. quod si est conuentia de fe do inter duos hæreditarios: domini debet esse iudex inter eo Quid si inter feudatarium, & alium: vide in vltibus feudo. in p tu. de controuersia inter vassallum & alium de beneficio.

L E X

V I I I.

Vm aliquid. [†] Leges præcedentes loquunt in causa civili, ista in criminali & vult q colonus principis in causa criminali conue niatur coram pside, presente tū procuratore celsa.

L E X

I X.

Niuersi. [†] Hic ponitur procurator cæsaris ma gnus, & dicit Gul. de Cu. q quidam procurator regis Franc. pro conclusionibus factis accusabat ad pcuratorem

procuratorem

poterit ignis per istam l. & quod ipse defendit eum. dicendo qd
cum ipse esset illustris. vt s. eo. l. si quis aduersus. nullus alius infe
rior a rege poterat eum condemnare. vt s. titu. ij. l. quoties. & q
ista l. debet intelligi de ministris ipsius procura. vt sunt baluli. &
cautores alii contra diceret illa l. quoties.

LEX

X.

Vilum. Officiales procuratoris caesaris in cau
sa ciuili debent conueniri coram ipso p
curatore. Sed in causa criminali coram praeside. hoc
dicit. Sic videmus in scholari quod conuenitur coram
rectore in causa ciuili. sed in causa criminali coram potestate. vt
no. in authen. habita. j. ne filius pro parte.

*Quando liceat unicuique sine iudice se uendicare ob pu
blicam deuotionem.*

Rubrica.

Quod adest statutum disponens. ut licitum sit occidere vel offendere bannitum.
An permissio o. s. bannitum. videatur permissum quod possit occidi.
Si aliquis fecit pacem cum inimico. & promisit eum non offendere sub poena. & postea
se bannitus. an poterit eum impune offendere ex forma statuti. ut non teneat
ur de pac. rupta.
Statutum quod uulneratus ab aliquo. uel percussus possit propria auctoritate & uul
neratum uel percussorem simili uulnere uel percussione offendere. quod poterit
sibi hanc suam auctoritatem renouare.
Si aliquis uulneratur alicui quod ipsum interficiet. uadat per quancunque uiam. & uult
quod de possit praeuenire. & illum impune occidere. si erat talis qui consueuerat
eum suam auctoritatem executioni.
Vt per legem uel statutum permittitur o. s. fensa non est licita defensio.

LEX

I.

Iberam. Visum est in praecedentibus co
ram quibus iudicibus possit quis
ius prosequi suum. in isto tit. ponuntur casus in
quibus non expedit qd aliquem iudicem adeat.
sed propria auctoritate potius sibi dicere. etiam
occidendo. scilicet in nocturno depopulatore
agrorum. & in robatore seu in latrone stratarum. & in desertore
militum. Nam licitum est tales occidere. & etiam capere. nec illis
relicta defensio. & si in captura se defendat possunt occidi im
pune. & hoc est introductum ob publicam utilitatem. Et ideo
dicunt doc. per istas ll. valere statutum quo cauetur ut licitum sit
occidere. uel offendere bannitum. quia concernit publicam uti
litatem. videbatur contrarium. quia permittit homicidium. sed
licet permittitur iudicibus & ministris reipubli. ita permittitur
cuiuslibet priuato. quia in hoc sunt ministri reipublicae. An autem
permittit occidere bannitum. videatur permissum qd possit oc
cidere. videntur tenere qd sic. quia appellatione offensae venit
occidio. & hoc consiluit Bar. in consi. quod incipit. Statuto castri
plebis. illa q. plene disputat Gandinus circa si. operis sui. & lo. a.
An in addi. Spec. titu. de consi. super rubri. Alij distinguunt an
sit bannitus pro maleficio ex quo imponitur poena mortis. & ve
ram sit hoc. an pro causa pecuniaria. & tunc secus. sed communi
ter videtur teneri contrarium. si statutum dicat qd bannitus a co
muni libris supra possit impune offendere. quia hoc fit ut timore hu
tan veniat ad soluendum sicut videmus in excommunicatione.
quod dicitur medicinalis. ut timore eius quis veniat ad obediens
tiam. quia (vt dixi) tale statutum concernit publicam utili. cui
quis non potest renunciare. ut l. ius publicum. ff. de pac. disputa
ti. l. i. in q. que incipit. Lucan. ciuitatis & c. & determinauit q
d aliquis fecit pacem cum inimico. & promisit eum non offen
dere. postea bannitur. uel est bannitus. qd possit postea per sta
tutum offendere bannitus. non obstante pace & promissione facta
poterit eum offendere. nec tenebitur de pace rupta. nec incidet
in poenam. vide quod no. lo. a. An. in c. frustra. de regu. iur. l. j. lib.
vi. in mercurialibus. Bal. no. in l. accusatio. s. quod me. cau. dicit
hoc esse verum quando fauore publico statutum hoc permittit.
vt. ut est quando permittit etiam cuiuslibet non offenso a bannito.
sed si permittit fauore priuato. vt in statu. florentino. quo ca
uetur qd vulneratus ab aliquo. uel percussus possit propria au
thoritate uulnerare vel percussorem simili uulnere uel percussione of
fendere. n. hoc censet facere statutum potius in fauore offensi. vt
habet suae iniuria. uisionem. quia fauore publi. & tunc poterit huic

fauori suo renuntiare. l. si quis in conscriben
do. s. de pac. ideo faciendo pacem. & promit
tendo non offendere. non poterit postea uti
beneficio statuti. Tene menti. quia subtili
ter imaginatus est. & ibi oino vide per eum.

Per istu. tex. ibi dicit. [minabatur.] vi
detur dicere Bald. qd si aliquis minatur ali
cui qd ipsum interficiet. vadat per quancunque
uiam. uult qd ille possit praeuenire. & illum
impune occidere. per rationem que hic po
nitur. [melius est enim & c.] hoc est pericu
losum dicitur. nam homines frequenter ex ira
cundia uel superbia prorumpunt ad talia ver
ba. & tunc non facerent. ideo melius est distin
guere an sit talis qui consueuerat suas mi
nas executioni mandare. & tunc. ve
rum dicit Bald. alias secus ar. in l. famosi.
s. ij. vel ij. ff. ad l. iul. malest. ubi habet qd lu
bricu. linguae non debet facili ad poenam tra
hi. Vidi tamen semel fuisse factu. quia. qui
dam bonus ciuis & apothecarius cum habe
ret uerba cum quodam. ex iracundia dixit ego faciam te suspendi
& vadas per quancunque uiam. uelis. ille in paucos dies cum reperi
ret ipsum in horto interfecit ipsum. caueas ergo a talibus uerbis
si prudenter vis uiuere. & non mineres alicui vnquam de offendere
si ipsum quia scribitur in marmore. & in medio pectoris. Not.
eriam in l. seq. qd ubi per l. vel statutum permittitur offensa. non
est licita defensio. ideo si quis vadat cum capiendi bannitum pro pe
cunia. & bannitus se defendat. & illum interficiat. licet primo ef
fet bannitus pro pecunia. nunc bannietur in personam. quod non
esset si defensio fuisset licita. ad hoc s. de his qui ad eccle. confu.
l. si seruus. in fin. & quod not. Bald. s. de infra. l. decuriones.

De inofficio testamento.

Rubrica.

Postquam uidimus de iudicibus. coram quibus causae sunt
tractandae. sequitur uidere de ipsis causis. sed quia causae utiles
digniores sunt. & maiores quam particulares. ut est petitio har.
infra de peti. hare. l. si. volens ab illa incipere permittit istum ti
tulum. In quo tractatur de querela inoffi. testam. quae intentatur
per filium exheredatum contra heredem scriptum. & per eam
irritatur testamentum. & etiam additio hereditatis. & hereditas
deuoluitur ad causam intestati. & sic aperitur via petitionis ha
reditatis ab intestato. unde est preparatoria petitionis heredita
tis. Eatequa filius in ea obtineat. non habet petitionem heredi
tatis. nec eam intentare potest sicut & tit. ad exhi. uel actio ad ex
hibendu. est preparatoria rei ven. l. ad rem mobilem. ff. de procu.

Petitio hereditatis directa contra quem datur. & quid de utilit
An petitio hereditatis directa uel utilis. sit idem quod querela.
Querela quando datur contra fideicommissarium uniuersalem post restitutam heredita
tem. si fertur sententia super querela contra testamentum. & sic rescinditur. & nunc
uult exheredatus intentare petitionem hereditatis contra fideicommissarium post
dentem. an illa petitio erit utilis. uel directa.
Heres si fuit grauatus restituere partem hereditatis. & ita restituit. an si actum est co
tra fideicommissarium. & obtentum. sententia praedicta heredi in parte que
sibi remansit.
Quid e conuerso. si actum est contra heredem.
An ista lex hodie non procedat per auth. ex causis qui rupto testamento per querelam
legata & fideicommissa firma perueniunt. licet rumpatur directa institutio.

LEX

I.

Vm de inofficio. Contra fidel
commissarium
uniuersalem qui bona possidet. datur querela in
officio testam. qua. plata contra eundem datur pe
titio hereditatis. tanquam contra possidentem
pro heredem. uel pro possessore. hoc dicit. Sed ante eam prolatam
id est antequam sit sententia rescissoria testamenti. non possidet
uel pro possessore habetur. quia ille qui taliter possidet. non est
heres licet reputet se heredem. ideo datur contra eum petitio
hereditatis. quae non daretur si esset uerus heres cum illa actio
datur uero heredi contra illum qui non est uerus heres. sed pos
sidet tanquam uerus heres utiliter tamen. quia per restitutionem
hereditatis transeunt utilia. & fideicommissarius loco heredis
habetur. ut l. si filius. ff. quod cum eo. ideo non datur petitio here.

Causa ciuili. Adde
Fraci. pau. i. tracta.
de pte capuli se
de va. in x. q. ij. p. i.
Bannitus. Adde Nel
lu in trac. de bannit
ubi diffuse. & an
possit offendi qd ap
pellauit. vide p. Har.
in l. ij. s. si seru. ff. de
acqui. pos. in l. j. ff. nul
no. app. interpo. & f
l. qui a latronibus. in
s. si q. de test.
Inimico. Adde qd
si feci pacem cum ti
tio. & promisi eum non of
fendere sub certa poe
na. qd si consanguis
neus offendit eum. an
dicitur Titius incidit
i poenam. vide Per. de
anch. in c. scilicet eundem
de elec. li. vj. Ant. de
Bu. & lo. de imo. in
c. ij. de remun.